

N:o 76.

Af herr **Kristensson**, i anledning af *Kungl. Maj:ts* i propositionen om statsverkets tillstånd och behof upptagna förslag angående höjning af ersättningen till skolläkarne vid de allmänna läroverken.

Uti punkt 22 af åttonde hufvudtiteln af innevarande års statsverksproposition yrkas, att Riksdagen måtte »medgifva, att skolläkare vid allmänt läroverk må såsom ersättning för dem såsom skolläkare åliggande göromål, förutom det af statsmedel utgående arfvodet, af läroverkets ljus- och vedkassa uppbära 2 kronor om året för hvarje under höstterminen närvarande lärjunge.» Genom bifall härtill komme skolläkarne i åtnjutande af löneförhöjning utan att statsverket påfördes någon ökning af anslaget till de allmänna läroverken, medan åter eleverna vid nämnda läroverk finge en ytterligare ökning af de redan nu för många betungande afgifterna till läroverkens olika kassor.

Den princip, som ligger till grund för en sådan anordning, kan ur flera synpunkter betraktas som oriktig.

Skolläkarnes åligganden angifvas å sidan 202 af ifrågavarande hufvudtitel vara af i hufvudsak tvenne slag:

1) af mera allmän art enligt läroverksstadgans § 161 styckena 5 samt 7—12, 2) mera personligt berörande enligt samma paragraf styckena 2—4 samt 6. För det ökade arbetet af det förra slaget hade skolläkarne själfva tänkt sig en förhöjning af statens anslag, för åter den höjda arbetsbördan af det senare slaget hade man satt i fråga en höjning af beloppet ur läroverkens ljus- och vedkassa. Därigenom att, om K. M:ts framställning vunne bifall, enbart lärjungarne skulle få bidra

till löneförhöjningen åt skolläkarne, ligger det nära till hands att antaga, att staten skulle komma att uttaga afgiften af eleverna för sådana hygieniska anordningar, som man i allmänhet numera anser vara statens skyldighet att själf draga försorg om.

Afgifterna till läroverkets ljus- och vedkassa lära uttagas af *alla* elever och alltså äfven af de fattigaste. Och för mången elev torde en eventuell ökning af afgifterna till läroverket spela en icke så liten roll, äfven om ökningen är liten. Under alla förhållanden komme den nya afgiften, ty afgifterna till läroverkets ljus- och vedkassa behöfde sannolikt ökas med motsvarande belopp, att drabba eleverna olika tungt, ett skäl, som borde tala för en annan anordning vid en ökning af skolläkarnes arfvoden.

Då vidare afgifterna till de skolor, som det här är fråga om, för icke så länge sedan höjdes ganska väsentligt, och då staten bör enligt mitt förmenande bekosta skolhygienien likaväl som undervisningen i allmänhet, så tillåter jag mig yrka,

att Riksdagen, med afslag på K. M:ts framställning om medgifvande, »att skolläkare vid allmänt läroverk må såsom ersättning för dem såsom skolläkare åliggande göromål, förutom det af statsmedel utgående arfvodet, af läroverkets ljus- och vedkassa uppbära 2 kronor om året för hvarje under höstterminen närvarande lärjunge», måtte besluta, att skolläkare vid allmänt läroverk må såsom ersättning för dem såsom skolläkare åliggande göromål, förutom det redan nu af statsmedel och af läroverkets ljus- och vedkassa utgående arfvodet, af statsmedel ytterligare utfå ett belopp motsvarande 1 krona för hvarje under höstterminen närvarande lärjunge, samt att Riksdagen för detta ändamål måtte anslå ett belopp af 20,000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1909.

Emil Kristensson.

I motionerna instämma:

Värner Rydén.
Fr. E. Ahlfoengren.
Knut Almqvist.

O. H. Waldén.
Robert Johansson.
J. A. Wallin.